

hvilke Instrukser der er tilstillet dem fra Postvæsenet. Postvæsenet bevilger dem Ferier, men sæt nu, at saadanne Ferie-dage falder paa en Tid, da Jernbanen ikke kan undvære dem, saa kommer Postvæsenet og Jernbanen i Kollision med hinanden. Der er et andet Forhold, som der tidligere er gjort opmærksom paa, nemlig at disse Mennesker af Postvæsenet faar en aarlig Løn — større eller mindre, efter som Kravene er — for den Tjeneste, de udfører for Postvæsenet, men de faar ingen Pension af disse Beløb, og jeg vil derfor henstille til Ministeren nærmere at overveje, om Forholdet ikke kan ordnes saaledes, at Bestyrelsen for den vedkommende Båne slutter Overenskomst med Postvæsenet, saa at der gives de vedkommende en forhøjet Løn, passende i hvert enkelt Tilfælde, af de Penge, som dertil bevilges af Postvæsenet, thi saa vilde alle vore Stationsforstandere kunne faa Pension af hele den Løn, de opnaar baade fra Jernbanen og fra Postvæsenet. Jeg kan ikke se, at der kan være noget i Vejen for, at Postvæsenet kontraherer med vedkommende Jernbanes Bestyrelse, og at det er Jernbanens Bestyrelse, der saa fordeler Lønningerne og i det hele uddeler de Instrukser, som Postvæsenet giver de ansatte i Hænde. Jeg har kun gjort opmærksom paa dette Forhold, fordi der her kan opnaas Besparelser samtidig med, at man handler i Befolkningens Interesse.

Saa er der endnu et lille Spørgsmaal, jeg vil gøre opmærksom paa. Det er en ny Post, der er opført paa Finanslovsfor-slaget, og som gaar ud paa, at der foruden de 104,000 Kr., der opføres til de danske Skytteforeninger, skal staa 1,000 Kr. til Ministerens Raadighed. Der staar i Anmærkningerne følgende: „Kontoen er foreslaaet forhøjet med 1,000 Kr. til 105,000 Kr. De under a.—e. opførte Beløb paa tilsammen 104,000 Kr. foreslaas udbetalt til og fordelt gennem Overbestyrelsen for de danske Skytteforeninger paa samme Maade som hidtil almindeligvis, medens det under f. omtalte Beløb, 1,000 Kr., stilles til Raadighed for Indenrigsministeren til Skyttesagens Fremme, saaledes at Beløbet eventuelt kan ydes som Tilskud til Foreninger, der ikke hører under Overbestyrelsen“. Jeg gaar ud fra, at denne lille Post, der her er opført, er en Reminiscens fra den Forhandling, vi havde i Fjor, og som vedrørte en Skyttekreds oppe i Salling, men jeg vil henstille, at man und-lader at rejse dette Krav. Jeg forstaar ikke, hvorledes Regeringen vil føre Kon-

trol med de Skytteforeninger, der staar udenfor Overbestyrelsens Kontrol, og jeg finder ikke, at det er nødvendigt at bevilge dette Beløb, skønt jeg erkender, at det kun er lille.

Forsvarsministeren (F. Munch): Det ærede Medlem, der nu talte (Klaus Berntsen), angav i sine Udtalelser nogle Tal for den indkaldte Sikringsstyrke, Tallet, som det skulde have været ved Periodens Begyndelse, og som det skulde have været efter de Forandringer, der skulde være foregaaet, og som det nu skulde være. Saa vidt jeg forstod, var Tallene ikke korrekte og modsagde delvis hverandre, men dette skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Derimod nødes jeg til at udtale en meget stærk Beklagelse af, at man her i Tinget giver Meddelelse om Tal og Forhold i den Henseende, som under den strengeste Fortrolighed er meddelt i lukkede Møder og i Finansudvalget. Det gør mig ondt at maatte udtale denne Beklagelse overfor det ærede Medlem, med hvem jeg ved saa mange Lejligheder har samarbejdet paa gunstig Maade, og som sikkert ikke paa nogen Maade har ønsket at gøre noget urigtigt ved de Udtalelser, han har fremsat her. Men jeg bliver nødt til at udtale denne Beklagelse for meget stærkt at understrege, at Betingelsen for, at Forhandlingsformen mellem Rigsdagen og Ministeriet kan være den samme som hidtil med Hensyn til disse militære Forhold, nødvendigvis maa være, at hvad der paa saadan Vis fortroligt meddeles, ikke kommer frem ved offentlige Forhandlinger.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) henvendte en Række Bemærkninger til mig i Anledning af min Ordførertale, og blandt andet kom han ogsaa til at omtale Spørgsmaalet: § 8. Jeg udtalte, at en af Grundene, hvorfor det saa ud til, at vi vilde komme til at staa overfor en Lærermangel, var § 8. Det er ikke ene Grundene til en mulig Lærermangel, ogsaa de daarlige Lønninger medvirker. Men det er min Overbevisning, at § 8 virker i den Retning, idet Lærerne mange Steder er blevet enige om ikke at ville forberede de unge Mennesker til Seminarierne og at fraaade de unge Mennesker at gaa den Vej. Det skal nok komme til at øve sin